

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 תמ"ש(בי"ש)- 40554-03-13

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

תובע א.א.
ע"י ב"כ עו"ד שרז דניאל

נגד

נתבעת מ.א.
ע"י ב"כ עו"ד אולגה שלמן ואליאב בן ציון

2

פסק דין

3

4

בפני תובענה לביטול מזונות עקב אי קיום הסדרי ראייה.

5

6

רקע:

7

1. התובע (להלן: "התובע"/"האב") והנתבעת (להלן: "הנתבעת"/"האם") נישאו ביום 10.8.82 ומנישואיהם נולד הקטין יליד 10.8.2002 – כבן 11 במועד הגשת התובענה.

8

9

2. ביום 22.11.04 חתמו הצדדים על הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין במסגרת תמ"ש 10091/04 בבימ"ש זה.

10

11

12

בהסכם נקבע כי האב יהא רשאי לראות את הקטין "בתיאום טלפוני מראש עם האישה" (סעי' 5.2) וכן נקבעו הסדרי ראייה בתקופת החגים והחופשות, לעת הגיעו של הקטין לגיל 5 (סעי' 5.3, 5.4).

13

14

15

באשר למזונות – נקבע בהסכם כי האב מחויב במזונות הקטין בסך של 1,500 ₪ לחודש החל מן המועד בו יעזוב את הדירה או מן המועד בו תודיע האם על רצונה להתגרש (סעי' 6.2). בנוסף, חויב האב במחצית ההוצאות הרפואיות של הקטין, לרבות טיפול פסיכולוגי (סעי' 10.1).

16

17

18

19

20

3. הצדדים התגרשו ביום 25.5.05.

21

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

- 1   4.   אין חולק כי האב עזב את הארץ בשנת 2005 ושב לארץ בשנת 2008, כאשר במהלך שלוש
2   השנים הללו התגורר בארה"ב.
3
- 4   5.   אין חולק גם כי הקטין עזב את הארץ ביום 22.12.08 (ר' נספח ג' לכתב התביעה), ככל
5   הנראה יחד עם אימו ובעלה לו נישאה בארץ.
6
7   האם עדיין מתגוררת עם הקטין בארה"ב יחד עם בעלה ושני ילדיהם המשותפים.
8
- 9   6.   אין גם חולק כי האב לא שילם את מזונות הקטין, לפחות ממועד עזיבתו את הארץ (ר'
10   עדותו של האב בעמ' 16, ש' 1-2, ובעמ' 15 ש' 1-2 וסעי' 22 לתצהירו) ובגינו נפתח תיק
11   הוצל"פ שבמסגרתו הוצא כנגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ.
12
- 13   **טענות התובע בתמציתן:**
14
- 15   7.   כבר לאחר גירושיו מהנתבעת, מנעה היא כל קשר בינו לבין הקטין.
16   כך גם בתקופת שהותו בארה"ב, על אף שניסה מס' פעמים להתקשר לבנו ולדבר עמו.
17   עם שובו לארץ, ניסה שוב לחדש את הקשר עם בנו, אך הנתבעת מנעה זאת שוב "בכל דרך"
18   תוך שהטיחה בו כי הינו "רק תורם זרע ולא אבא שלו".
19   ניסיונותיו לפנות לקרובי משפחה ולידידים על מנת לדבר על ליבה – לא צלחו.
20
- 21   8.   "יום אחד לפתע" נעלמו בנו ואימו ולאוזניו הגיעה שמועה שהיא עזבה את העיר.
22   הוא החל במסע חיפושים ורק כעבור זמן הגיעה אליו שמועה נוספת שלפיה הם שוהים
23   בארה"ב.
24
- 25   9.   הוא פנה לעורך דין מטעמו ואז התברר לו שביום 22.12.08 עזב בנו את הארץ.
26
- 27   10.   הוא פנה לפרקליטות המדינה בטענה כי בנו נחטף ואולם ההליכים לא צלחו מטעמים
28   בירוקרטיים וכלכליים.
29

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

11. אין לו כל מידע על הקטין, אף לא פרטים ביחס למקום מגוריו.
הוא חפץ מאוד להיות מעורה בהתפתחותו ולהיות בקשר עמו, אך הנתבעת מונעת זאת הימנו.
12. אין לו אפשרות כלכלית לעמוד בתשלומי המזונות ולכן הפסיק לשלם.
13. היות והאם מונעת ממנו כל קשר עם הקטין, יש להורות על ביטול החיוב במזונות החל מיום 22.12.08 או להפחיתם, ולחלופין - להקפיאם עד לחידוש הקשר (סעי' 27 ו - 37 לכתב התביעה).
- טענות הנתבעת בתמצית:**
14. התובע הוא זה אשר ניתק כל קשר עם בנו, כבר לאחר הגירושין, ומעולם לא ביקש לראותו.
15. דבר נסיעתו לארה"ב נודע לה רק "במקרה" לאחר שכבר עזב את הארץ.
16. גם טרם נסיעתו לארה"ב וגם בתקופת שהותו שם, מעולם לא עשה כל ניסיון ליצור קשר, ולו טלפוני.
- אף לאחר חזרתו לארץ לא נעשה כל ניסיון מצדו לחדש את הקשר.
17. היא נסעה עם הקטין לארה"ב במחשבה שהתובע עצמו מתגורר שם שכן הוא כלל לא הודיע לה על שובו ארצה.
18. מאז הגירושין, לא שילם התובע מאומה למזונות הקטין ולכן נאלצה לנקוט בהליכים בהוצל"פ.
- רק בעקבות זאת, "נזכר" לפתע בבנו כאשר מטרת הליך זה הינו אך ורק לצורך התחמקות מחובתו לזון את הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

הדין החל:

19. הלכה היא כי כאשר ישנו ילד מרדן אשר מסרב לקיים קשר עם הוריו בניגוד להוראת בית המשפט או בית הדין, ניתן לצמצם את חובת המזונות כלפיו, כולה או מקצתה.
(ר' ע"א 1880/94 קטן נ' קטן, פ"ד מט(1) 215; ע"א 4322/90 אדלשטיין נ' אדלשטיין, פ"ד מו(1) 289; ע"א 574/83 חג'ג' נ' חג'ג', פ"ד לח(3) 331; ע"א 86/84 למברג נ' למברג, פ"ד לח(3) 315).

יחד עם זאת, כחוט השני, שבה וחוזרת הגישה שלפיה יש לנקוט בזהירות יתרה באמצעי זה:

"עד שמגיעים למסקנה כי אי רצון לפגוש בהורה שאין בידי משמורת מצדיק הפחתת המזונות הדרושים לקיומו, ראוי לנהוג בזהירות ובריסון ... הטלת סנקציה כה חמורה, כדוגמת קיצוץ משמעותי בסכום המזונות, היא אמצעי קיצוני שאין לנקוט אותו אלא במקרים של מרדנות בעלת ביטויים בולטים, גסים ועלובים".
(ע"א 1880/94 קטן נ' קטן לעיל, עמ' 220-219).

"שלילת המזונות היא צעד קיצוני וחריף אשר יש להימנע ממנו אלא אם כן קיימות נסיבות יוצאות דופן".
(ע"א 1741/93 אזולאי נ' אזולאי לעיל, פורסם ניתן ב – 13.7.1994).

20. לא אחת נקבע בפסיקה כי יש לנקוט בהליך טיפולי מקדים קודם בירור התביעה, וכדברי כב' השופט רובינשטיין ברע"א 3761/10 פלוני נ' פלונית ניתן ב – 15.7.10:
"אין חולק, כי שלילה (ואף הפחתה) של מזונות, אינה יכולה להיות "הקו הראשון" של התמודדות עם ילדים המסרבים לשמור על קשר עם הוריהם ...".

21. על פי ההלכה, הכלל הוא החיוב במזונות ומצב אחר הוא חריג (רע"א 3761/10 פלוני נ' פלונית, לעיל). שלילת המזונות היא צעד קיצוני וחריף אשר יש להימנע ממנו אלא אם כן קיימות נסיבות יוצאות דופן.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

- 1 יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. 22.
- 2 אין 'למדוד התנהגותו של ילד בגיל זה בקנה מידה של אדם מבוגר' (ע"א 425/68 משכיל
3 לאיתן נ' משכיל לאיתן, פד"י כ"ג (1), 309, 323).
- 4
- 5 במסגרת זו יש לבחון את התנהלותם של כל אחד מההורים ובפרט יש לבחון האם האב נקט
6 בכל הפעולות והמאמצים הנדרשים לצורך קיומו של קשר תקין עם הקטינים.
- 7
- 8 משעה שמדובר בעניינו של קטין, הרי שקיימת חובה ליתן משקל לעקרון העל של טובת 23.
9 הילד, תוך בחינת השאלה האם מי שהקטין מצוי במשמורתו מסוגל לפרנסו ובאם הפסקת
10 המזונות לא תוביל את הקטין לחרפת רעב, וכן יש לבחון האם ביטול המזונות עלול לגרום
11 לסיכול הסיכוי לחידוש הקשר והאם הפסקת המזונות תפעל – בסופו של יום – לטובת הילד
12 ולטובת הקשר עם מי מהוריו:
- 13 **'עולה שהפטור של אב ממזונות ילדו, הנמצא אצל האם למרות שפסק הדין מורה**
14 **כי עליו להיות עמו, אינו פטור חד וחלק. הכלל על כגון דא מושפע מגישת היסוד**
15 **העולה מן המשפט העברי, ואשר לפיה, בענייני קטינים קובעת בראש ובראשונה**
16 **טובתם הם'** (ע"א חריר נ' חריר לעיל, עמ' 464).
- 17
- 18 ומוסיף בית המשפט העליון ברע"א 3761/10 פלוני נ' פלונית, לעיל:
- 19 **"... תחולתו של עיקרון זה מחייבת לבחון האם הפסקת המזונות תפעל – בסופו**
20 **של יום – לטובת הילד, ולטובת הקשר עם הוריו. במקרים חריגים וקיצוניים**
21 **יותר, בהם מדובר בהתנהגות מחפירה, בקשר שלא נראית תקוה לשקמו ובמצב**
22 **דברים בו אין זה הוגן לחייב את האב לפרנס את בנו ("כספומט") תוך התעלמות**
23 **מהיחס המוענק לו – מחייב עקרון טובת הילד לוודא, לפחות, שאין פגיעה בצרכיו**
24 **הבסיסיים. דברים אלה צריך שייעשו באיזמל עדין.**
- 25
- 26 **דוגמה ... לאופן ההשפעה הראשון של עקרון טובת הילד היא החובה לבחון, כיצד**
27 **תשפיע הפסקת המזונות על אפשרות חידוש הקשר, שהיא האינטרס האמיתי**
28 **(למצער במישור הנורמטיבי) של כל הנוגעים בדבר. וכך היו דברי הנשיא שמגר**
29 **בעניין קטן:**

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

- 1
- 2 **"האם ילד שמזונותיו קוצצו יאהב את אביו יותר, והאם הכנעתו בשוט הצמצום**
- 3 **באמצעים הכלכליים, אף אם יביא אותו לשינוי גישתו, ייצור יחסי אמון ואהבה**
- 4 **אמיתיים? יש, בנסיבות שבפנינו, משום שימוש באמצעי שלא יוליך למטרתו ולא**
- 5 **ייצור קשר רצוי וראוי בין האב לילדיו. בטוחני שדווקא לאור יחס סלחני וסבלני**
- 6 **מצד האב, יבוא היום, עם התבגרותם הנוספת של הבנים, שישונו לקשר עם**
- 7 **אביהם" (עניין קטן, עמ' 219).**
- 8
- 9 **וכבר קדם לו השופט (כתוארו אז) לנדוי בעניין משכיל לאיתן: "ספק רב אם זו**
- 10 **הדרך לקרב את לב הילד אל אביו; אדרבא, יש לחשוש שדרך זו עוד תעמיק את**
- 11 **הקרע ביניהם (עמ' 323). ... מובן שיש להתייחס גם להתנהלות האב ... ולמניעים**
- 12 **לעתירתו, ואף לאלה עשוי להיות משקל לכאן או לכאן ..."**
- 13
- 14 מתוך הפסיקה הנסקרת לעיל עולה כי העקרונות והשיקולים שיש לשקול במקרה דנא, הינם
- 15 בעיקרם אלו:
- 16 א. האם סרבנות הקשר נוצרה בעטיו של האב או שמא בעטיה של האם?
- 17 והאם נקט האב בכל הפעולות והמאמצים הנדרשים לצורך חידוש הקשר, לרבות
- 18 נקיטה בהליכים המתאימים הן בפני ביהמ"ש ובפני רשויות החוק, והן בפן הכלכלי
- 19 – לרבות: מימון טיסות, טיפולים פסיכולוגיים וכיוצא ב... .
- 20
- 21 ב. האם ביטול המזונות יאפשר קיום סביר של הקטין?
- 22
- 23 ג. האם הפסקת המזונות תפעל לטובת חידוש הקשר?
- 24
- 25 באספקלריה של מבחנים אלה, אידרש לבחינתם.
- 26
- 27 **יישום הדין והכרעה:**
- 28
- 29 א. **המניעה מצד מי?**

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 לא הועלתה כל טענה מצד האב למרדנותו של הקטין עצמו, והדבר אף סביר בשים לב לגילו
2 של הקטין בעת עזיבתו (כבן 3) ולעובדה שלא התראה עמו מאז.
3 האב חזר וטען כי האם היא זו אשר מנעה מפגשים של הקטין עמו ובעטיה נוצר הנתק.

4
5 אומר כבר עתה כי לא מצאתי במקרה שלפניי שמדובר בקטין מרדן, לא כל שכן מרדנות
6 המצדיקה ביטול החיוב במזונות.
7 **לא שוכנעתי כי האב עשה את מירב המאמצים על מנת לשמר את הקשר עם בנו/לחדשו וכי**
8 **האם היא זו אשר מנעה את הקשר.**

9
10 ולהלן אפרט:

11
12 אבחן את ניסיונותיו של האב לחידוש הקשר לאורך השנים תוך חלוקת משך הזמן שעבר .25
13 מאז גירושי הצדדים, לשלוש תקופות:

14
15 **25.1 התקופה הראשונה - ממועד הגירושין (25.5.05) ועד לעזיבת התובע את הארץ**
16 **(שנת 2005):**

17 בתצהירו טען התובע כי "לאחר גירושיו, מנעה ממנו התובעת כל קשר עם בנו".
18 אין בתצהירו זה כל פירוט בדבר האופן בו ניסה ליצור קשר עם הקטין, באיזו
19 תדירות ובאיזו דרך מנעה זאת ממנו האם.

20
21 בחקירתו נשאל כיצד ניסה לראות את הילד בתקופה זו ותשובתו הייתה לקונית:
22 "ישיר" (עמ' 14, ש' 17-20).

23 עם זאת, הודה כי נפגש עם האם "בחודשים הראשונים" אחרי הגירושין, עד
24 "חודשיים" לפני המועד בו עזב את הארץ, משלטענתו, באותה העת, שילם לידיה,
25 במזומן את דמי המזונות (עמ' 15, ש' 1-4).

26 אין כל הסבר מדוע נמנע מלראות את הקטין לפחות באותם מפגשים בהם שילם
27 לידיה במזומן את דמי המזונות - כטענתו, ומדוע וכיצד מנעה זאת ממנו האם.

28

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 הנתבעת לעומת זאת, העידה כי למעט פעם אחת, בה התקשר אליה 32 פעמים
2 בשעה שתיים בלילה, לא הייתה כל פניה נוספת מצידו (עמ' 22, ש' 13-10).
3 היא, מנגד, כן ניסתה ליצור עמו קשר באותה עת, אם כי פניותיה נועדו לצורך
4 הסדרת תשלום המזונות (עמ' 20, ש' 16).

5
6 טענת ב"כ התובע בסיכומיו כי יש לראות באותה שיחה לילית כניסיון של יצירת
7 קשר – אין בה כל ממש – שכן לא ברור כלל מה הייתה מטרת פנייתו (וזו אף לא
8 אוזכרה כלל על ידו), מה היה תוכנה, ולכל היותר ניתן לקבוע כי המדובר במקרה
9 חד פעמי אשר אינו מעיד על הכלל.

10
11 התובע אף הודה כי לא הודיע כלל לאם על עזיבתו את הארץ, לא לפני ולא לאחר
12 שעזב (עמ' 14, ש' 29), והוא אף הודה כי לא רצה שום קשר עם הנתבעת וכי עזב את
13 הארץ "כדי לעזוב אותה לנפשה", ומסיבה זו אף לא נקט בכל הליך על מנת לאכוף
14 את הסדרי הראייה (עמ' 14, ש' 27-23).

25.2. באשר לתקופה בה שהה בארה"ב (2005-2008)

15
16 שוב אין פירוט מה הם הניסיונות שנעשו כדי לפגוש את בנו או כדי לשמר קשר עמו
17 – כטענתו בסעי' 10 לתצהירו – למעט אמירה כללית כי "ניסה להתקשר ולדבר עמו"
18 והנתבעת שוב מנעה זאת הימנו.
19

20
21 משנשאל בחקירתו כיצד ניסה ליצור קשר עם בנו במקום שהותו בחו"ל, השיב, כי
22 אחותו היא זו אשר ניסתה ליצור קשר (ולא הוא בעצמו) וזאת בהתאם לבקשתו
23 (עמ' 15, ש' 14-13).

24
25 בעניין זה העידה האחות כי אכן אחיה ביקש ממנה לנסות ליצור קשר עם האם
26 "בחודשים הראשונים לאחר נסיעתו" וכעבור שנה לאחר נסיעתו הגיעה לבית
27 הוריה של הנתבעת, שמעה קולות מבעד לדלת, אחד מהם איים להזעיק משטרה
28 ובעקבות זאת, עזבה את הבית (עמ' 18, ש' 31-25).
29 היא בעצמה לא ראתה "מי היה בפתח" (שם, שם, בש' 30).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 הנתבעת, לעומת זאת, מכחישה טענה זו מכל וכל ולטענתה, האחות מעולם לא
2 הגיעה לבית הוריה (עמ' 22, ש' 7-8).

3
4 עדותה של האחות הייתה בלתי מהימנה בעיני לנכח הסתירות בינה לבין עדותו
5 של אחיה - התובע.

6 כך למשל – בעוד שהוא העיד כי עובר לנסיעתו לחו"ל, לא רצה שום קשר עם
7 הנתבעת (עמ' 14, ש' 25), העידה היא לעומת זאת כי כן היה בקשר עמה בתקופה זו
8 (עמ' 18, ש' 26), וזאת אף בניגוד לאמור בסעיף 4 לתצהירה שלה ("לאחר הגירושין
9 גרושתו מנעה מאחי כל קשר עם הילד...").

10 כך גם עת העידה כי ידוע לה שאחיה ניסה לשלוח מכתבים ואף ניסה ליצור קשר
11 (עמ' 19, ש' 6-8) – בעוד שאחיה הודה כי לא שלח כל מכתב בתקופת שהותו בחו"ל
12 (עמ' 16, ש' 1-2), אף ששיער כי בנו מתגורר באותה דירה בה התגוררו עובר לכן (עמ'
13 15, ש' 17-18), וכי מלבד פנייתו לאחותו, לא נעשה שום ניסיון נוסף.

14
15 כך או כך, אף אם אכן הגיעה האחות לבית הוריה של הנתבעת - טענה שלא הוכחה
16 - הרי שאין בכך שוב כדי להוכיח מאומה ביחס למאמצים הנטענים "לשמירת
17 הקשר" עם בנו, משהמדובר לכל היותר בניסיון קלוש וחד פעמי – אם בכלל.

18
19 התובע גם הודה כי לא סיפר לנתבעת מקום שהותו בארה"ב (עמ' 15, ש' 11-12).

20
21 **25.3. התקופה מיום שובו לארץ (2008) ועד היום:**

22 הניסיון היחיד שאולי נעשה היה רק לאחר שובו לארץ.

23
24 לטענתו, שבוע לאחר שובו לארץ, נפגש עם הנתבעת ישירות בבית הוריה, הביע את
25 צערו על הניתוק וביקש לחדש את הקשר עם בנו.

26 התשובה שקיבל הייתה: "**יש לו אבא חדש, אתה בסה"כ תורם זרע**" (עמ' 16, ש'
27 10-15).

28
29 בעקבות זאת פנה לסיוע משפטי וזה סייע לו בהגשת תובענה לקביעת הסדרי ראייה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 הדיון נקבע ליום 1.1.09, או אז התברר לו שהנתבעת כבר עזבה את הארץ.
2
3 יצוין כי לאחר שמיעת הראיות, ביקש התובע לצרף מסמכים לתיק אשר לטענתו יש
4 בהם כדי להבהיר כי "התובע לא טמן ידו בצלחת, ניסה לפעול להסדרי ראייה עם
5 בנו, אך העניין כשל בשל העובדה שהאם נעלמה יחד עם הקטין" (סעיף 2 להודעת
6 התובע מיום 16.12.14).
7
8 משהודיעה הנתבעת כי נותנת הסכמתה לצירוף המסמכים, נערתתי למבוקש
9 והתרתי הגשתם.
10 מסמכים אלה הינם כתבי בי דין בתובענה שהגיש התובע בתמ"ש 10093/04-
11 תובענה לקביעת הסדרי ראייה.
12
13 התובענה הוגשה ביום 6.8.08, לאחר חזרתו של התובע ארצה.
14 לדיון שנקבע ביום 7.1.09 לא התייצבה האם ובית המשפט הורה לתובע למסור את
15 כתב התביעה במסירה אישית לידי הנתבעת והתובענה נקבעה לדיון נוסף.
16 בהודעת התובע מיום 19.3.09 צוין כי האם והקטין עזבו את הארץ ואין לו כל ידיעה
17 על מיקומם ועל כן עותר הוא למחוק את התובענה ולבטל את הדיון.
18 ביום 25.3.09 נמחקה התובענה לבקשת התובע.
19
20 עת הוגשה התובענה היה הקטין עדיין בארץ ואולם, לטענת האם לא קיבלה היא
21 לידיה "שום מסמך" בעניין זה.
22 ספק רב בעיני אם אכן לא ידעה על קיומה ועל עצם הגשתה ע"י הנתבע, וזאת לנוכח
23 עדותה הפתלתלה, הבלתי סדורה וחילופי גרסאותיה, כמפורט להלן:
24 תחילה העידה כי קיבלה מאימה "הודעה – זימון להסדרי ראייה" אך זאת רק
25 לאחר שכבר שהתה כשנה בארה"ב (עמ' 20, ש' 27-28). אימה הסבירה לה שהמסמך
26 הינו "עבור הסדרי ראייה" (שם, שם בשי' 30).
27 מיד לאחר מכן שינתה את גרסתה והעידה כי אין היא יודעת בוודאות אם זה היה
28 אכן בהקשר לתובענה זו, אם כי היא מניחה שזה היה בגין הסדרי ראייה (שם, שם
29 ש' 32-33).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 בהמשך העלתה גרסה שלישית שלפיה המסמכים שהתקבלו בתובענה זו לקביעת
2 הסדרי ראייה – היו במסגרת תיק ההוצל"פ ובהוצל"פ "ציטטו את המילים שלו
3 שאחד המשפטים היה שזה הסדרי ראייה" (עמ' 21, ש' 2-3), בהוסיפה כי רק
4 במסגרת ההוצל"פ אמרו לאימה "ששלחו את זה להסדרי ראייה" (שם, בש' 11)
5 וזאת בניגוד לעדותה הקודמת שלפיה אימה הסבירה לה שהגיע זימון בעניין הסדרי
6 הראייה.
7
8 אף טענתה כי אימה לא קיבלה כל תובענות על שמה, למעט בתיק ההוצל"פ לה
9 נתנה ייפוי כח – הינה תמוהה - שכן מעיון בכתובת שצוינה ככתובת הנתבעת
10 בתובענה לקביעת הסדרי ראייה (בתמ"ש 10093/04) עולה כי זו אותה כתובת אשר
11 צוינה בתובענה דנן שבפניי (רחוב X עיר Y), כאשר אין חולק כי אימה היא זו אשר
12 קיבלה את התובענה, נשוא פסק דיני זה.
13 יש איפוא בסיס לסברה כי הנתבעת ידעה בזמן אמת על שובו של האב לארץ.
14
15 עם זאת, לא ניתן לקבוע בוודאות כי אכן הייתה לה ידיעה ממשית על כך, בהעדר
16 כל אסמכתא כדבעי ובשים לב לאמור בתצהיר השליח מיום 26.1.09 בתמ"ש
17 10093/04 (תצהיר שצורף לבקשה לתחליף המצאה – ר' בהמשך) לפיו לא הצליח
18 הוא לבצע מסירה לנתבעת עפ"י הכתובת שנמסרה ואי לכך, הוחזר דבר הדואר לבא
19 כוחו.
20
21 מנגד, לא מצאתי לקבל את טענת התובע כי יידע אותה על שובו לארץ וכי ביקש
22 להסדיר עימה את הקשר עם בנו בטרם עזיבתה את הארץ. לטענתו, פנה הוא אליה
23 הן באופן ישיר והן באמצעות בני משפחה וידידים.
24 התובע לא הביא כל ראיה שאכן יידע את הנתבעת בדבר חזרתו ארצה ולא העיד את
25 אותם קרובי משפחה וידידים אשר באמצעותם פנה לטענתו לנתבעת.
26 "כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא
27 ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית
28 שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה,
29 היתה פועלת כנגדו" (ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פד"י לה (1) 736, 760).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 התובע לא ביקש להעיד את אותם אנשים בהם נעזר לטענתו ולא הביא לכך כל
2 הסבר, כל שכן סביר.
3 עם זאת, כאמור קיים ספק אם אכן האם לא ידעה על שובו של האב לארץ בטרם
4 עזיבתה את הארץ. מכל מקום, וזה העיקר, לא מצאתי ולא נטען כי נעשה ניסיון
5 מצידה לאתרו בטרם החלטתה לעזוב יחד עם הקטין את הארץ לצמיתות ואו כי
6 ניסתה לקבל את אישורו/הסכמתו של האב עובר לכן.
7 האם מודה כי לא בדקה במשרד הפנים אם האב אכן בארץ – אם לאו (עמ' 21, ש'
8 31-32).
9 האם גם מודה כי הקטין אינו יודע כלל שהתובע הינו אביו וכי הוא סבור שכן זוגה
10 הינו אביו (עמ' 19, ש' 32-33).
11 מבחינה זו, אין כל ספק שהאם פעלה שלא כדין ובניגוד לחוק הכשרות המשפטית
12 והאפוסטרופסות ובית המשפט רואה התנהלות זו בחומרה רבה.
13
14 ואולם, מכאן ועד קבלת תביעתו של האב לביטול מזונות הקטין עוד ארוכה הדרך.
15
16 תיאור הדברים כאמור לעיל, מלמד כי ניתוק הקטין מאביו לא היה פרי יוזמה
17 עצמאית של האם משקדם לה ניתוק קודם מצד האב אשר לא הראה כל רצון
18 להיפגש עם בנו, עובר לעזיבתה.
19
20 אמנם התובע טוען כי לא ניתן היה להמשיך בתובענה כיוון שהנתבעת עזבה את
21 הארץ ללא הסכמתו וידיעתו ואולם עולה מהמסמכים שצירף, כי ניתנה לו
22 האפשרות לאתר את הנתבעת והוא אף הגיש בקשה לתחליף המצאה – עליה לא
23 עמד לאחר מכן - כאשר אין כל פירוט במסמכים שצורפו מה הם המאמצים שעשה
24 על מנת לאתר את הנתבעת. יצויין שבבקשתו המקורית עתר הוא להמצאה לידי
25 הנתבעת באמצעות מסירה לבית הוריה, ואולם גם על כך לא עמד הוא.
26
27 יתר על כן, בהודעתו מיום 24.2.09 (בבש"א 394/09 – בקשה לתחליף המצאה) ציין
28 התובע כי הגיש תלונה בדבר חטיפה בהתאם לאמנת האג אך עם זאת עתר הוא רק
29 להצהיר כי אין עליו להמשיך לשאת בדמי מזונות הקטין (ר' סעי' 4 להודעה).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1
2 הנה כי כן, לא התרשמתי כי נעשו מאמצים כנים מצדו של התובע לאיתור הנתבעת
3 והקטין לצורך ניהול התובענה לקביעת הסדרי ראייה ונראה כי התובע ויתר על
4 תביעתו עוד בטרם החלה להתברר.
5
6 אף הטענה בדבר פניה לפרקליטות בטענה כי הקטין נחטף - לא מצביעה על כל
7 ניסיון ממשי.
8 התובע אמנם צירף לכתב התביעה אישור על פנייתו זו לפרקליטות המדינה (נספח
9 ד') אך מעיון בה עולה כי כל שנדרש היה באותו שלב היה הגשת תצהיר (אשר אכן
10 הוגש וצורף לאותו נספח). הא ותו לא.
11 התובע טוען כי בשל ריבוי ההליכים והבירוקרטיה, הדבר לא צלח, אך זאת באופן
12 סתמי, מבלי לבאר מה עלה בגורל המסמכים שהעביר לפרקליטות ומדוע הדבר לא
13 "צלח" – כטענתו.
14 התובע הוסיף וטען כי במהלך השנים פנה לעורכי דין בתחום ואולם לא עלה בידו
15 לשאת בתשלום שכר הטרחה שדרשו (עמ' 17, ש' 10).
16 אין כל הסבר מדוע לא פנה התובע ללשכה לסיוע משפטי בשנית ככל שידו לא
17 הייתה משגת למימון עו"ד, בדיוק כפי שעשה בתובענה לקביעת הסדרי ראייה,
18 ומדוע כאשר כן עלה בידו, בשלב כלשהו, כמו במקרה שבפניי – עת מיוצג הוא ע"י
19 עורך דין פרטי – לא המשיך הוא באותם הליכים.
20 הנה כי כן, נראה כי התובע וויתר גם על עתירה זו וכדבריו: **"ניסיתי לפנות לעורכי**
21 **הדין שמטפלים בנושא, הסכום האסטרונומי שביקשו ממני, לא יכולתי לשאת**
22 **בזה, אז וויתרתי ואמרתי לה: שאם החלטת להיות שם, אז תעזבי אותי"** (עמ' 16,
23 ש' 29-31) (ההדגשה לא במקור – א.ר.).

העולה מן המקובץ:

24
25
26 לא הוכח כי הניתוק בין האב לבין הקטין נגרם דווקא בעטיה של האם ומהראיות עולה כי
27 האב לא עשה מאמצים כנים ואמיתיים לחידוש הקשר עם בנו, ולא נקט בכל הליך מתאים
28 למימוש זכותו לראות את בנו.
29

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

ביטויים לכך נמצא באמור בסעי' 26 לתצהירו :

"אני מצטער שלא פעלתי בנחרצות גדולה כלפי הנתבעת וזאת מיד לאחר שהתגרשנו ולאחר שהיא ניתקה את בני ממני. אני מצטער על כך "שהרמתי ידיים" במאבקי מול הנתבעת. צר לי שלא התעקשתי ולא פניתי לבתי המשפט ...".

26. ברם, אף שהביע חרטה על מעשיו הקודמים והצהיר כי אין בכך כדי למנוע ממנו המשך הקשר כעת (סעי' 26 לתצהירו), הרי שאף לאחר הגשת התובענה, לא הראה האב נכונות של ממש לחדש את הקשר עם בנו, כפי שיובהר להלן.

במסגרת ההליכים שהתקיימו בפניי בתובענה זו, נעשו ניסיונות רבים להביא את הצדדים לידי הסכמות על מנת לחדש את הקשר :

א. תחילה הודיעו הצדדים, בתום הדיון שהתקיים ביום 18.6.13, כי ינסו להגיע למתווה מוסכם תוך שב"כ האם התחייב למסור לב"כ האב את כתובתו של הקטין, לרבות מס' הטלפון שלו. האב מנגד הצהיר כי "אין לו כל בעיה לחדש את הקשר ולנסוע לחו"ל" (עמ' 18, ש' 3).

מאחר וכאמור הוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד האב במסגרת הליכי ההוצל"פ, הודיעו הצדדים כי יבחנו גם את האפשרות לביטולו תחת ערבויות מתאימות.

ב. בהודעתה מיום 1.7.13 מסרה ב"כ הנתבעת את פרטיו של הקטין, לרבות כתובת האם ומס' הטלפון שלה (סעי' 3).

כן הציעה כי כנגד ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ ולצורך הוכחת רצינות כוונותיו, על האב לעמוד בחיובי המזונות השוטפים ולסלק סכום משמעותי של חוב הפיגורים תוך המצאת ערבויות מתאימות.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 הנתבע מנגד הסתפק בהודעה שלפיה כי לא הגיעו להסכמות, מבלי שנתן כל
2 התייחסות לנטען בהודעתה של ב"כ הנתבעת (ר' הודעתו מיום 14.7.03).
3 הדבר לא מנע ממנו להצהיר בבקשתו המאוחרת מיום 1.9.13 (בקשה להשהיית
4 החיוב במזונות – בקשה מס' 6) כי הנתבעת "הודיעה חד צדדית לביהמ"ש
5 שמשמעותה סירוב מצידה לחידוש הקשר בין האב לבנו" (סע' 18).

6
7 לאור האמור בהודעתו דנן – חזרה והבהירה ב"כ הנתבעת בתגובתה לבקשה זו, כי
8 הודעתה זו סולפה במכוון שעה שהיא מעידה על ההפך מהנטען, וכי להוכחת רצינות
9 כוונותיה, המציאה את פרטי הקטין ואף פנתה לפסיכולוגית מומחית לילדים בדבר
10 מציאת המתווה המתאים לחידוש הקשר לנוכח הניתוק הממושך של כתשע שנים
11 בין האב לקטין.

12
13 קבעתי דיון נוסף ליום 24.12.13 ולאחר מאמצים רבים הודיעו הצדדים כי הגיעו
14 להסכמות שלפיהן האב יממן טיפול פסיכולוגי לקטין במקום מגוריו בארה"ב
15 לתקופה של 3 חודשים וכן עליו להציג כרטיס טיסה הלוך וחזור לארה"ב עוד בטרם
16 יחל הטיפול הפסיכולוגי לקטין.
17 הוסכם כי בכפוף לקיומם של התנאים הנ"ל - יבוטל צו עיכוב היציאה כנגד התובע
18 לתקופה שבה ישהה בחו"ל על פי כרטיסי הטיסה ובכפוף להצגת ערבויות שהוסכמו
19 על הצדדים.
20 כן הוסכם כי האב נותן הסכמתו לאם לחדש את דרכונו של בנו אף ללא התייצבותו,
21 מבלי לקבוע כל ממצא ביחס למרכז חייו.

22
23 על התובע היה להודיע תוך 30 יום, האם השיג את הערבויות המתאימות.

24
25 ד. בפתחו של הדיון הנוסף ביום 28.1.14, הודיע ב"כ התובע כי הוא לא הצליח לגייס
26 כספים (שם, בעמ' 9, ש' 5) וזאת על אף שבדיון הקודם טען כי מרשו יעתור לקבלת
27 הלוואה (שם, בעמ' 6 ש' 18-19), ומבלי שיפרט אילו ניסיונות נעשו לצורך "גיוס
28 הכספים" ו/או קבלת הלוואה. עם זאת, הסכים בא כוחו כי קיים צורך בהתערבות
29 טיפולית לצורך חידוש הקשר לנוכח הניתוק הממושך (שם, שם, בש' 10).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

- 1
2 בסופו של הדיון, התבקש ב"כ התובע להודיע עמדתו באשר להמשך ההליכים והאם
3 יש בדעתו להגיש תחילה תובענה לקביעת הסדרי ראייה (שם, שם, ש' 17).
4 מאוחר יותר הודיע ב"כ התובע כי מרשו עומד על המשך קיום ההליכים, בתובענה
5 זו.
6 בעקבות זאת הוריתי על הגשת תצהירים.
7
8 ה. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית ביום 4.4.14 ובו חזר על הנטען בכתב התביעה,
9 בהתעלם מהנתונים אשר התגלו לו לאחר הגשת התובענה (ר' לדוג' טענתו בסעי' 23
10 בדבר אי ידיעת מקום הימצאו של הקטין – על אף שאלו נמסרו לו) ובהתעלם
11 מההצעות שהוצעו במהלך הדיונים, על אף שהצהיר כי הינו **"חפץ בכל מאודו**
12 **לראות את בנו ולחדש את הקשר עמו"** (סעי' 27).
13
14 הנתבעת הגישה תצהיר עדות מטעמה ובו שבה והבהירה כי נותנת הסכמתה לחידוש
15 הקשר במתווה עליו הוסכם בביהמ"ש, על אף תשע שנות ניתוק, בהדגישה כי
16 התובע הוא זה אשר חזר בו מההסכמות הללו.
17
18 ו. בדיון הנוסף ביום 8.6.14, נעשה שוב ניסיון להגיע להבנות, אך ב"כ התובע עמד על
19 כך שייקבע מועד להוכחות, וטען כי מרשו לא עמד בתנאים עליהם הוסכם משום
20 **"שהדבר הבסיסי שזוג מתגרש ונמצאים בארץ"**, בעוד שהאם לא ביקשה כל
21 אישור לעזיבתה (עמ' 11, ש' 9-11).
22 כן הצהיר כי הובהר למרשו כי יש ובמסגרת תובענה לקביעת הסדרי ראייה – היה
23 משיג את מבוקשו (שם, בשי' 12-14).
24
25 ז. בחקירתנו בישיבת ההוכחות מיום 25.10.14, הודיע התובע כי הוא אינו מוכן לשאת
26 במימון טיפולים פסיכולוגיים כל עוד הקטין שוהה בחו"ל משאין לו כל וודאות
27 באשר לשימוש שתעשה האם בכספים אלה (עמ' 17, ש' 1-4).
28

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

- 1 באשר לחזרתו מההסכמות שהושגו במהלך הדיון מיום 24.12.13 – הצהיר הוא,
2 בעדותו בפניי, כי מ"תחילת המשפט" הבהיר כי הינו מוכן לחידוש הקשר עם בנו,
3 רק כל עוד הקטין יהיה בארץ (שם, בש' 8-5), וזאת בניגוד להצהרת בא-כוחו בדיון,
4 עובר להכתבת ההסכמות לפרוטוקול, שלפיה "הוא מעדיף שהתובע ייצא
5 לחו"ל" (ולא להפך) (פרוטוקול מיום 24.12.13, עמ' 6 ש' 22).
6
- 7 ח. להצעתי הנוספת, במהלך אותה ישיבה, לשאת רק במחצית הטיפול הפסיכולוגי ולא
8 במלואו, סירב התובע והתנה את הסכמתו לכך ש "הכול יהיה בארץ" ורק אם
9 תבטל האם את כל ההליכים שכנגדו (עמ' 23, ש' 24-23).
10
- 11 ט. יצוין כי בסופו של יום, התובע לא הגיש כל עתירה לקביעת הסדרי ראייה חדשים
12 בנימוק כי "הבין שגם ככה, הוא לא יראה את הילד" (עמ' 17 לפרוטוקול מיום
13 5.10.14, ש' 19-17).
14
- 15 י. ניסיון נוסף נעשה במסגרת תמ"ש 11-14-24897 בו עתרה האם לחידוש דרכונו של
16 הקטין – עתירה לה סירב האב.
17 במסגרת תובענה זו, הוצע לצדדים להגיע להסכם כולל בשתי התובענות.
18 האם הודיעה כי נותנת הסכמתה להביא את הקטין לישראל בתקופת הקיץ (בכפוף
19 להשתתפות במימון הנסיעות ובטיפולים הפסיכולוגיים) ואף הציעה להקפיא את
20 ההליכים בתיק ההוצל"פ בסכום של 40,000 ₪.
21
- 22 בסופו של יום הודיעו הצדדים כי לא הגיעו להסכמות בשתי התובענות.
23
- 24 יא. בסיכומי תשובתו, חוזר ב"כ התובע ושלל את האפשרות למפגשים בארה"ב, בטענה
25 כי זו הדרך הלא נכונה, משהאם היא זו אשר הבריחה את הקטין לחו"ל
26 ומשלטענתו, מפגשים אלו, כמו גם הטיפולים הפסיכולוגיים שיש לעורכם קודם לכן
27 – יגררו את האב להוצאות כספיות נכבדות – שאין הוא יכול לעמוד בהן (פרק ג'
28 לסיכומי התשובה).
29 ב"כ התובע מסכם פרק זה באמירה כי "המפגשים מעבר לים אינם פרקטיים".

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1
2 לא מצאתי לקבל טענתו זו.
3 ככל שמטרת הגשת תביעתו הינה אכן לגרום לחידוש הקשר עם בנו, כטענתו, וככל
4 שחפץ הוא בכל מאודו לראות את בנו – כהצהרתו בסעי' 27 לתצהירו – היה עליו,
5 לנסות כל פתרון על מנת לקדם את מטרתו אף אם זו כרוכה "במפגשים מעבר לים".
6
7 לא שוכנעתי גם בהעדר יכולתו לשאת בהוצאות אלו ואחרות – משמצבו הכלכלי לא
8 הובהר ולא הוכח, שעה שנמנע הוא מלצרף כל ראיות בדבר גובה השתכרותו ואף לא
9 פירט מה עיסוקו.
10 לא מצאתי גם כל הצדקה לחזרתו מהסכמות הצדדים ובייחוד שעה שהאם
11 הסכימה רק ל"השתתפותו" בהוצאות הכרוכות.
12 משהאם שיתפה פעולה במהלך ניהול תובענה זו לצורך השגת הסכמות וחידוש
13 הקשר בין התובע לבין הקטין ומאחר והתובע עצמו הוא שחזר בו מההסכמות, לא
14 מצאתי לקבל טענת התובע כי הנתבעת היא שממשיכה למנוע את הקשר בינו לבין
15 הקטין.
16
17 יתר על כן, אף שהתובע סבור כי על המפגשים להיערך בארץ, לא פירט הוא ולא
18 הבהיר באיזה אופן ייערכו. לא הוצע כל מיתווה למפגשים, לא במהלך הדיונים
19 שבפניי ואף לא במסגרת התובענה הכרוכה להנפקת דרכון שהוגשה לאחר מכן.
20 התובע אף סירב לבקשת האם להנפקת דרכון, אף שזו הציעה כי הינה מוכנה להגיע
21 עם הקטין למפגשים בקיץ שעה שלדיון עצמו נבצר ממנה להביאו מפאת אי חידוש
22 דרכונו (ר' עדותה בעמ' 23 ש' 1).
23
24 בנסיבות העניין, יש בסיס לסברה כי האב מעוניין יותר בהפסקת חיובו במזונות
25 הקטין מאשר בחידוש הקשר עמו.
26 דומה כי בעתירתו זו ביקש האב לאכוף על האם להשיב את הקטין ארצה – מבלי
27 שיהא עליו לנקוט בכל הליך שהוא ומבלי שיידרש להשלכות הנובעות מכך.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1 בנסיבות אלה, ועל אף שקבעתי שהיה על האם לנסות לקבל את הסכמתו של האב
2 עובר לעזיבתה – אין לתלות את סרבנות הקשר לפתחה של האם ונראה כי הגורם
3 העיקרי הוא התנהלות התובע בעבר ובהווה.

4
5

לסיכום:

7 מכל המקובץ עולה כי אף אם התובע עשה ניסיונות כלשהם במהלך השנים ליצור
8 קשר עם בנו, אין המדובר בניסיונות מתמשכים ובמאמצים מספיקים לצורך קיום
9 הקשר בינו לבין בנו הקטין.
10 לא מובן הכיצד מבקש התובע להטיל את האחריות הבלעדית על ניתוק הקשר בינו
11 לבין בנו הקטין על כתפי הנתבעת והקטין כאשר הוא עצמו עזב את הארץ חודשים
12 ספורים לאחר גירושי הצדדים מבלי להודיע על נסיעתו ומבלי למסור לנתבעת את
13 פרטיו בחו"ל. הניסיונות מצדו ליצירת קשר עם הקטין במהלך השנים שמאז גירושי
14 הצדדים היו מועטים ואף ההסכמות שהושגו במהלך ניהול תובענה זו לא יצאו אל
15 הפועל בשל חזרתו של התובע מההסכמות והכל כפי שפורט לעיל.

16

ב. האם יהא בביטול המזונות כדי להביא לחידוש הקשר?

17

19 בסיכומי התשובה טען התובע כי הפעלת לחץ על האם ופגיעה כלכלית בה, הם אלו אשר
20 יביאו לחידוש הקשר ורק אם דרך פעולה זו לא תצלח יפנה לאפיק נוסף שהוא חיוב האם
21 בקנסות בגין הפרת הסדרי הראיה. אי לכך, אין מקום להגיש תובענה להסדרי ראיה שכן
22 הסדרי ראיה נקבעו כבר לפני שנים ואולם הנתבעת אינה מאפשרת קיומם ועל כן לא ניתן
23 ליישםם.

24

25 איני מקבלת טענת התובע.

26 ככל שאכן התובע מעוניין בחידוש הקשר עם בנו, הרי שדרך המלך היא למצות את כל
27 ההליכים הנוגעים לקביעת הסדרי ראיה וקיומם, לרבות האפשרות לנקיטה בטיפולים
28 מקדימים קודם לבירור התובענה לביטול המזונות, ורק לאחר מיצוי הליכים אלה וככל
29 שאלה ייכשלו, יש לפנות לאפיקים נוספים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

1

2 יש להוסיף כי בנסיבות המקרה אינני סבורה כי מתן הפטר לתובע מתשלום מזונות לקטין
3 יקרב את הבן אליו. לטעמי, הדבר אף יחבל באפשרות זו ויחריף עוד יותר את השבר ביחסי
4 הקטין כלפי אביו. יש לקוות כי עם גדילתו – יש ויפעל לחידוש הקשר עם אביו, אולי אף
5 מיוזמתו, כאשר אם יופחתו או יישללו מזונותיו, יהא בכך כדי לסכל זאת.

6

7

ג. האם ביטול המזונות יאפשר קיום סביר של הקטין:

8

9 המזונות בהם חויב הנתבע הינם על גבול המינימום, ואף כי לא הוכחו הוצאותיו, הרי .28
10 שצמצומם במצב זה עשוי לפגוע ברווחתו הכלכלית של הקטין ובסיפוק צרכיו הבסיסיים.
11 מנגד, האב כאמור לא הוכיח מה גובה השתכרותו, אף שלטענת האם בתצהירה, מן המידע
12 שקיבלה מקרובים, התובע הינו עצמאי המעסיק פועלים והשתכרותו מגיעה לאלפי שקלים
13 (סעי' 21), כך שגם מסיבה זו אין כל הצדקה לשנות מהסכום שנקבע בהסכמה.

14

15

סוף דבר:

16

17 לאור האמור התובענה נדחית. .29

18

19 אף שהנתבעת זכאית להחזר הוצאותיה, הרי שבנסיבות העניין, בשים לב לקביעתי כי היה
20 עליה ולו לבדוק אם התובע בארץ בטרם נטשה את הארץ יחד עם הקטין – לא מצאתי ליתן
21 צו להוצאות.

22

23 המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

24

25

26 ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

רות אטדגי-פריאנטה, שופטת

1
2
3

ולתהנים סגורות